

JUUBELID

HERBERT METSA – 70

2. jaanuaril sai 70-aastaseks emeriitprofessor Herbert Metsa.

Herbert Metsa lapsepõlv möödus isatalus Jõgevamaal Torma valdas Koimula külas.

Tõikveres alanud koolitee jätkus Tormas ja Tartu 1. keskkoolis, seejärel Tartu Riikliku Ülikooli õigusteaduskonnas. Pärast ülikooli kiitusega lõpetamist

1954. aastal asus Herbert Metsa tööle ETKVL Tartu Rajoonevahelise Kaubabaasi instruktorkaubatundjana, 1957. aastast alates oli ta Tartu Rajooni Tarbijate Kooperatiivi aseesimees kaubanduse alal.

Aastail 1958...1961 õppis Herbert Metsa aspirantuuris Tartu Riikliku Ülikooli poliitökonoomia kateedri juures, kus tema juhendajaks oli prof. Mihhail Bronstein. Kandidaadidissertatsioon valmis teemal "Hinnakujundamise küsimused sotsialistlikus tööstuses". Samasse kateedrisse võeti ta seejärel tööle vanemõpetaja ja peagi dotsendi ametikohale. 1973. a. kaitses H. Metsa doktoriväitekirja "Ühiskondliku tootmise majandusliku tõusu efektiivsuse tõstmise probleemid". 1977. aastal valiti ta TRÜ poliitilise ökonoomia kateedri professori kohale. Aastail 1974...1981 oli Herbert Metsa TRÜ teadusprorektor, 1981...1985 Töö Teadusliku Uurimise Instituudi Eesti filiaali direktor. 1981. aastal tegi ta poolteist kuud teaduslikku tööd Berliinis.

1985. aastast on Herbert Metsa olnud seotud Eesti Põllumajandusülikooliga: poliitilise ökonoomia ja majanduse üldteooria kateedri juhataja, agroökoonoomika kateedri professor, majandusteooria ja turunduse õppetooli juhataja. Üliõpilastele jagas ta teadmisi nii mikro- ja makroökonomikast kui ka konkurentsteooriast ja -poliitikast. Professor Herbert Metsa emeriteerus 1. septembril 1996. aastal.

Herbert Metsat on alati köitnud teadustöö. Uurimisteemadeks on olnud hind, efektiivsus, tootmisressursid, reformid põllumajanduses jt. Tulemuseks on sadakond teaduspublikatsiooni, sh. mitu monograafiat, esinemised paljudel erialastel teaduskonverentsidel, eri teadusteemade juhendamine. Ta on osalenud mitmete teadusväitekirjade kaitsmisnõukogudes, EPMÜ põllumajandusteaduste ja majandusteaduse doktorinõukogu liige on ta praegugi. Tema juhendamisel on kaitstud Mait Miljani ja Ann Vihalema kandidaaditööd, mitmed magistratööd, teda on korduvalt tunnus-

tatud üliõpilaste teadustööde juhendamise eest.

Kolleegeid nimel soovin juubilarile head tervist ja õnne kõiges!

Ü. Kerner

HARALD TIKK – 70

15. veebruaril jõudis oma elutee tähelepanuväärse 70. versta-postini lugupeetud emeriitprofessor põllumajandusdoktor Harald Tikk.

Huvi loodusteaduste vastu sai alguse kodust. Viljandimaalt Olustvere vallast, kus juubilar isa töötas aianduskonsulendina ja ema oli taluperenaine.

Juba koduvalla Reegoldi algkooli õpilasena tundis Harald huvi avaras maailmas toimuva vastu ja ammendas teadmisi sariteostest "Maailma maad ja rahvad". Talle meeldis kodukandi kaunis loodus, juba varases lapsepõlves, kuueaastaselt harrastas ta loodusvaatlusi – õigemini küll õngekorgi jälgimist Navesti jõel, ja see pisik piinab teda tänapäevani.

Aastate taha on jäänud spordivõistlused. Oli aeg, kui juubilar oli keskkoolipõlves Viljandimaa meister sprindis ja tõkkejooksus, hiljem ülikooli meister 100, 200 ja 110 m tõkkejooksus ja teatejooksus.

Huvi linnukasvatuse vastu ja esimesed sellealased kogemused on pärit lapsepõlvkodust Navestist. Ema pälvis Paala kolhoosi linnukasvatjana isegi Üleliidulise Põllumajandusnäituse hõbemedali. Ka juubilar ise ütleb, et linnuteadusega hakkas ta tegelema vara, naine ja lapsed veel magasid.

Kui õppetööst ja sportimisest aega üle jäi, siis oma sõnade järgi teenis ta tudengipõlves leiba fotograafiaga.

Juubilar elutrepi astmed olid järgmised.

Lõpetanud Viljandi II Keskkooli 1950. a. ja EPA 1955. a. õpetatud zootehnikuna linnukasvatuse erialal. Töötanud EPA-s alates 1954. a. eriloomakasvatuse kateedri zootehnikuna, nooremteadurina, assistendina, vanemõpetajana, dotsendi kohusetäitjana, dotsendina, professori kohusetäitjana, alates 1974. a. professorina, 1980...1991. a. eriloomakasvatuse kateedri juhatajana. 1991...1997 EPMÜ LKI väikelooma- ja linnukasvatuse osakonna juhatajana, korralise professorina. Alates 1997. a. emeriitprofessor.

1965. a. põllumajanduskandidaat, 1976. a. põllumajandusdoktor, 1979. a. professor. 1987. a. ENSV teeneline teadlane, 1988. a. Eesti NSV Ministrite Nõukogu preemia eesti vutitõu aretuse eest.

Teadustöö põhisuundadeks on olnud põllumajanduslindude ja farmikarusloomade söötmine, aretus ja pidamine. Harald Tikk on Eesti juhtiv linnukasvatusteadlane. 1984...1999. aastani on professor Tikk osa võtnud ja ettekannetega esinenud kuuel ülemaailmsel linnukasvatuse alasel kongressil/konverentsil: Helsingis, Tokios, Amsterdavis, New Delhis, Budapestis ja Pekingis.

Teadustööde ja trükiste üldarv on 333, viimasel 5 aastal on ilmunud 52 trükist. Brošüüre, raamatuid, monograafiaid ja autoritunnistusi 19, neist "Linnukasvatus" ja "Karusloomakasvatus" on kasutusel erialade põhiõpikutena.

Professor Tikk on juhendanud kokku 113 diplom-, 3 magistri-, 8 kandidaadi- ja 2 doktoritööd.

Emeriitprofessorina töötab H. Tikk käesoleval ajal aktiivselt mitmetel teaduse ja selle arendustegevusega seotud ametikohtadel. Ta on ETF põllumajandusteaduste ekspertkomisjoni liige, EPMÜ LKI nõukogu liige, EPMÜ ametikohtade konkursikomisjoni liige, EPMÜ põllumajandusteaduste ja majandusteaduse doktorinõukogu liige, EPMÜ LKI magistrinõukogu esimees, Eesti Tõuloomakasvatavate Liidu volikogu liige, Eesti Linnukasvatavate Seltsi juhatuse liige (varem aseesimees) ja seltsi Lõuna-Eesti linnukasvatuskonsulent, Ülemaailmse Linnukasvatuse Teadusliku Assotsiatsiooni (WPSA) Eesti osakonna juhatuse liige (1991...1998 president), APS-i liige, alates 1996. a. ajakirja Agraarteadus toimetuse liige.

Peale loetletu on juubilar meeskoori Gaudeamus teeneline liige.

Üliõpilaste ringis on professor Tikk väga lugupeetud, sest tema poolt esitatud loengumaterjal on selge ja terad aganatest eraldatud. Pole vist ükski õppejõud nii EPA kui ka EPMÜ päevil osutanud oma juhendatava kursuse üliõpilastele nii palju tähelepanu kui tema. Endised tudengid meenutavad tänutundega oma akadeemilist isa, kes organiseeris neile üliõpilaspäevil palju huvitavaid ekskursioone ja muid üritusi.

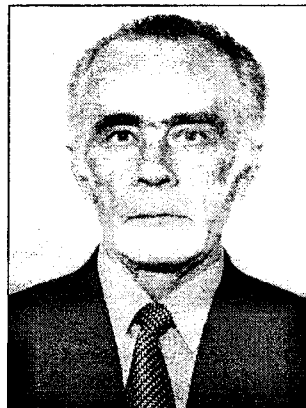
Suvised puhkuse aja veedab juubilar oma suvilas Kavilda ürgoru kaldal, kus on rajatud temale omase põhjalikkusega väike puuvilja-, marja- ja lilleaed, ka ei puudu seal mesitarud, millega tegelemine on juubilarile eriti meelepärane.

Koos abikaasa Viivega on ta üles kasvatanud kaks tublit poega, mõlemad on kõrgema haridusega. Vanem poeg Ülar on pärinud isalt huvi fotokunsti vastu, alles hiljuti oli tal Vanemuise kontserdisaali fuajees allveefotode näitus.

Soovime õnne ja edu kõikides ettevõtmistes.

A. Uibo

AIMU REINTAM – 70

Eesti Põllumajandusülikooli põllumajandustehnika instituudi emeriitprofessor Aimu Reintam on sündinud 6. märtsil 1931. a. Tallinnas koolimehe perekonnas, kes pidas talu Kernu vallas Harjumaal.

Lõpetanud 1950. aastal Tallinna X Keskkooli, jätkas ta õpinguid Tallinna Polütehnilise

Instituudi juures äsja asutatud põllumajanduse mehhaniseerimise teaduskonnas, insener-mehaaniku diplom sai 1955. a. aga Eesti Põllumajanduse Akadeemiast, sest teaduskond toodi vahepeal üle 1951. a. loodud põllumeeste kõrgkooli.

Pärast EPA lõpetamist asus juubilar tööle põllundusmasinate insener-mehaanikuna Tartu masinatraktoriijaama. 1958. a. kutsuti ta tööle EPA põllutöömehhaniseerimise teaduskonnas, insener-mehaaniku diplom sai 1955. a. aga Eesti Põllumajanduse Akadeemiast, sest teaduskond toodi vahepeal üle 1951. a. loodud põllumeeste kõrgkooli. Pärast EPA lõpetamist asus juubilar tööle põllundusmasinate insener-mehaanikuna Tartu masinatraktoriijaama. 1958. a. kutsuti ta tööle EPA põllutöömehhaniseerimise teaduskonnas, insener-mehaaniku diplom sai 1955. a. aga Eesti Põllumajanduse Akadeemiast, sest teaduskond toodi vahepeal üle 1951. a. loodud põllumeeste kõrgkooli. Pärast EPA lõpetamist asus juubilar tööle põllundusmasinate insener-mehaanikuna Tartu masinatraktoriijaama. 1958. a. kutsuti ta tööle EPA põllutöömehhaniseerimise teaduskonnas, insener-mehaaniku diplom sai 1955. a. aga Eesti Põllumajanduse Akadeemiast, sest teaduskond toodi vahepeal üle 1951. a. loodud põllumeeste kõrgkooli.

Pärast EPA lõpetamist asus juubilar tööle põllundusmasinate insener-mehaanikuna Tartu masinatraktoriijaama. 1958. a. kutsuti ta tööle EPA põllutöömehhaniseerimise teaduskonnas, insener-mehaaniku diplom sai 1955. a. aga Eesti Põllumajanduse Akadeemiast, sest teaduskond toodi vahepeal üle 1951. a. loodud põllumeeste kõrgkooli. Pärast EPA lõpetamist asus juubilar tööle põllundusmasinate insener-mehaanikuna Tartu masinatraktoriijaama. 1958. a. kutsuti ta tööle EPA põllutöömehhaniseerimise teaduskonnas, insener-mehaaniku diplom sai 1955. a. aga Eesti Põllumajanduse Akadeemiast, sest teaduskond toodi vahepeal üle 1951. a. loodud põllumeeste kõrgkooli.

Juubilariteadustöö teemaatika on olnud põhiliselt teoreetilise suunitlusega, mida iseloomustab originaalsus, mõttesügavus ja põhjalikkus. Uurimuste teemaatika hõlmab atrade kivikaitsemehhanisme ja saha tööpinda, teraviljakülvi ühtluse hindamist, mineraalväetiselaoturi tööprotsessi, mulla tallamist põllundusmasinate veermiku poolt ja mullamehaanikat, põllunduse mehhaniseerimise ajalugu Eestis ja muud.

Väga palju on juubilar teinud põllumajanduse mehhaniseerimise alase terminoloogia korrastamiseks. Ärksast mõtteviisist annavad tunnistust kobestusadra, reavahede harimise riista ja vurrärke kohta saadud autoritunnistused ja patent adrahõlma matemaatilise mudeli (1994) kohta.

A. Reintam on viljakas sulamees. Varasemale 93

kirjatööle on viimane kümnend lisanud veel 5 teaduslikku artiklit, 129 artiklit "Eesti põllumajandusentsüklopeedia" 1. köitesse, põllumasinate alased artiklid "Eesti entsüklopeedias". Raamatutest on avaldatud "Põllundusmasinate" 2. köide "Adrad" (1998), "Ülevaade põllunduse mehhaniseerimise arenguloost Eestis" (1999). Suur panus on juubilaril ka Eesti Vabariigi standardi 801:2000 koostamisel, mis paneb paika ka põllumasinate terminoloogia ja liigituse.

Pika aja jooksul harrastas A. Reintam edukalt ratsasporti, kuulus Eesti võistkonda, oli treener, vabariikliku kategooria kohtunik ja ratsaspordiföderatsiooni liige.

Ta on tehnikateaduste magistri ja doktori väitekirjade kaitsmise komisjonide liige.

Juubilarile tugevat tervist, palju õnne ja edu edaspidiseks!

K. Laas
L. Linnas

HARDI-ERIK ROOSVE – 70

24. märtsil 1931 sündis Tallinnas riigiametnike Roosvede perekonda kolmas laps Hardi-Erik. Tema isa on olnud Eesti Riigikontrolli kaitseväeosakonna juhataja ja Eesti Kaitseliidu peastaabi majandusosakonna pealik, ema töötas statistika alal. Kui isa suri, oli Hardi-Erik kaheaastane. Aastatel

1939...1945 õppis Hardi-Erik mitmes Tallinna koolis, keskhariduse omandas 1946...1950 Tallinna II Keskkoolis. Suviti olid Roosve pere lapsed Märjamaa lähe-

dal Paekülas oma talus. Osaledes talu töödes, tekkis linnalastel huvi põllumajanduse vastu. Nii läksid Hardi ja tema vanem vend Gundo õppima TRÜ põllumajandusteaduskonda. Pärast EPA moodustamist jätkas H.-E. Roosve õpinguid zootehnikateaduskonnas, mille lõpetas 1955 õpetatud zootehnikuna. Tema huvi kirjatöö vastu leidis rakendust juba üliõpilaspõlves Saadjärve masina-traktorijaama ajalehe ja ajalehe Edasi toimetuses. Juba enne kõrgkooli lõpetamist sai temast 1954. aastal Vana-Võidu Loomakasvatustehnikumi erialaainete õpetaja, seda ametit pidas ta 1962. aastani, mil alustas õpinguid aspirandina prof. Aarne Punga juhendamisel EPA põllumajandusloomade aretuse kateedris sigade aretuse alal. 1964 kaitses ta edukalt kandidaadiväitekirja "Eesti suurt valget tõugu emiste piimakus ja piima keemiline koostis". 1964...1967 töötas ta teadurina Kehtnas Eesti Loomakasvatuse ja Veterinaaria Teadusliku Uurimise Instituudi seakasvatuse osakonnas, kus uuris sigade sööt- mist, transporti, pidamisolusid jms. 1967 kutsuti ta tööle Eesti NSV Riiklikku Kõrg- ja Keskerihariduse komiteesse inspekteerima Tartu kõrgkooli – Tartu Riiklikku Ülikooli ja Eesti Põllumajanduse Akadeemiat.

Inspektoriaametit pidas ta 22 aastat. 1990...1998 oli ta Eesti Entsüklopeediakirjastuse põllumajandusentsüklopeedia toimetuse juhataja ja 1995...1998 ühtlasi "Eesti põllumajandusentsüklopeedia" peatoimetaja. Pedagoogitööd alustas EPA-s aspirantuuri ajal ning jätkas hiljem Tallinna Polütehnilises Instituudis ja Tallinna Pedagoogilises Instituudis, lugedes põllumajanduse aluseid ning loodus- ja keskkonnakaitset. Tallinna II keskkoolis on ta 10 aastat õpetanud üldbioloogiat. Aastast 1986 on tal dotsendikutse.

Hardi-Erik Roosve on alati korrektne ja välja- peetud, kuid seejuures humoorikas, sõbralik ja muhe.

Õnnitleme lugupeetud juubilari ning soovime talle tugevat tervist ja rõõmsat meelt.

M. Kraav